

POVÍDÁNÍ SI S OBRAZY (a o nich) Chrudimka

(Psáno pro skupinu Senioři a důchodci tvořící radost , vloženo do skupiny Malíři sobě – album, šéfa L. Jellúše, ač tam se autorka objevuje sporadicky – prostě lákadlo)

Říkám to o lese, totiž, že jít lesem je jako jít obrazárnou. Co krok, to nový obraz. Ale ono to neplatí jenom o lese, ale třeba i o řece, říčce, potoku – jen těch kroků musí být nepatrně více, třeba tři . A čím jsou ty řeky, říčky, potoky menší, tím je to lepší, protože jsou členité, vlní se a meandrují krajinou, mají romantické břehy, na rozdíl od „veletoků“, které se valí zpravidla víceméně přímo a vyhledat si na nich nové neotřelé pohledy je přece jenom obtížnější.

Koukne-li se člověk na obrazy (nebo fotky) třeba říčky Chrudimky a umí se koukat, měl by mít také hned chuť si s tou říčkou na obrazech popovídat. Třeba

„**Na obrázku je tě kousek, ale jak jsi vlastně dlouhá?**“ (podle „zeměpisu“ 106 km), „**Odkud přitékáš?**“ (jednoduchá otázka, složitější odpověď, protože má celé prameniště, tedy několik pramenů v okolí známých Kameniček v Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy) ,

„**Nešvindluješ trochu se svým jménem?**“ (i tady je odpověď dle historických lejtster složitější. V horním toku byla kvůli kamenitému prostředí zvána Kamenice, kvůli ostrým změnám směru toku v okolí hradu Oheb byla zvána Ohebkou a až někdy v 17. století se ustálil název Chrudimka, což evokuje otázku ☺ :)

„**Kudy se vlastně proplétáš?**“ (Tady by odpověď byla asi dost obsáhlá, tak jen pár významnějších jmen – Trhová Kamenice, vodní nádrž Seč , několik menších, ale energeticky významných nádrží Křižanovice I, II a Práčov, lze také říci, že tu prodírá Železnými horami (což „Pražákům“ zatím moc nic neříká, ale nám sympatizantům je to jasné), a asi je třeba zmínit Hlinsko, Slatiňany, Chrudim a cílové Pardubice s Labem).

Shrnuto krátce a dobře bez velké vědy, kdekoliv se tu turista pěší či cyklistický k řece nachomýtne, určitě nebude zklamaný.

Takže není ani překvapivé, že Chrudimka přitáhla pozornost naší malířské kolegyně a přítelkyně **Dariny Vosáhlové**. V její obsáhlé malířské tvorbě mají obrazy (z) Chrudimky své významné místo. Současně se u ní také potvrzuje úvodní teze, že někdy stačí popojít o kousek dále, a hned je k dispozici nový neotřelý a neobvyklý pohled a námět na obraz. A hned je třeba dodat, že obrazy paní Vosáhlové mluví bohatou řečí, nejenže popisují, ale ony i zvou a lákají, vábí k návštěvě jako rusalky či lesní víly a té návštěvě se těžko odolává. Malířka nám tu říčku navíc podsouvá do podvědomí i zobrazením v různých ročních obdobích, a z obrátů pak i sálá teplo nebo se vtírá chlad.

Sám Paul Cézanne by z ní měl radost, protože také nescíslněkrát zobrazil Horu sv. Viktorie a pokaždé jinak. Ostatně i Ivan Ivanovič Šiškin tam „kdesi na druhém břehu“ už jistě zbystřil pozornost, že mu tu v Česku roste jistá konkurence. Jedná se vlastně i o krásné reklamní či propagační obrazy, které by si zasloužily pozornost reklamních mágů z oboru turistického ruchu, aby se neomezovali jen na fotografie typu blik/cvak, ale využili i výsledků „pocitivého kumštu“.

Doufám, že Vás obrázky Chrudimky a okolí „namlasají“ natolik, že si vyhledáte další obrazy Dariny Vosáhló, vylákají Vás na cesty nebo vás budou inspirovat k něčemu podobnému také u vás, kde žijete a kde možné slepě chodíte kolem neotřelých námětů. Račte prosím „hodit oko-kuk“ na výběr, který jsem pro vás „upírátil“ z díla Dariny Vosáhlové (mám toho ale více).

Hony, říjen 2024

Chrudimka na Podkově I

Chrudimka na Podkově II

Chrudimka v zimě na Podkově

Na Chrudimce

U Drozdic

*Břízy
v zimě*

Na Podkově

Seč od Ohebu

Stará vrba u Chrudimky

Jaro u mostu v Drozdicích